

Posudek diplomové práce Lucie Moučkové
Poetika Álvaro Mutise (Reseña de los Hospitales de Ultramar)

Vedoucí práce: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.

Oponentka: doc. PhDr. Hedvika Vydrová

Obor: španělština

Diplomová práce Lucie Moučkové se vyznačuje porozuměním pro podstatu literatury volbou a pojetím tématu, soustředěného na poezii kolumbijského spisovatele Álvaro Mutise. Cenné je zapojení teoretických studií (H. Friedrich, O. Paz, U. Eco).

Téma je dobře rozvržené, po kontextové kapitole, která přiměřeně uvádí souvislosti Mutisovy tvorby, následují tři koncentrované pasáže, pojaté jako tři vzájemně související články. Jejich návaznost je více vnitřní než vnější, v tom vidím projev talentu: místo úsilí o „komplexní“ výklad s předem danou osnovou postupuje Lucie Moučková podle interpretační potřeby svého pohledu na Mutisovo dílo: od vystižení jeho *ars poetica* v podstatných aspektech básnického jazyka, v kapitole „Poetika Álvaro Mutise“, přes charakteristiku zvolené knihy *Zpráva o zámořských nemocnicích*, po interpretaci stěžejní polohy této sbírky básní v próze z hlediska poetiky ošklivosti, v souvislosti s její koncepcí v malířství, v kapitole „Dekadence ve výtvarném umění a v díle Álvaro Mutise“. Exkurz do kategorie ošklivosti ve výtvarném umění je promyšleně zdůvodněn a vede k pronikavému postřehu o shodě Mutisovy poezie „s barokním uměním upozorňujícím na pomíjivost lidského života a marnost všeho lidského konání, uměním postaveným na formální dokonalosti, která kontrastuje s popisovanou skutečností“ (s. 34). Lucie Moučková tu vědomě pojímá baroknost jinak, než je u komentování hispanoamerické literatury běžné, a zdůrazňuje osobitou spojitost s evropskou tradicí.

Práce má také další komparativní aspekty, autorka výstižně a úsporně postihuje Mutisova literární příbuzenství (Melville, Dickens, Baudelaire, Proust, surrealismus ad.) či upozorní na spřízněnost se Senekou.

Interpretace Mutisovy sbírky je podle mého názoru výborná, spojuje smysl pro poezii s racionální reflexí, na pozadí teoretických a literárně historických souvislostí. Hloubku jí dodává smysl pro kontrasty a pro dvojznačnost poezie, zejména u návratných motivů nemoci, smrti, lidského zubožení, slabosti těla i duše, jako atributů existence člověka. Lucie Moučková ve svém komentáři jemně vystihuje význam motivů fyzické křehkosti člověka a tím jeho zasazení do přírody. Průběžně poukazuje na podstatný význam atmosféry tropické

přírody v Mutisově díle (na okraj poznamenávám, že právě tento aspekt jej patrně nejvíce spojuje s Garcíou Márquezem, jehož přátelství je v diplomové práci rovněž zmíněno). Mutisovo vidění světa přitom diplomantka sleduje v rovině nejen tematické, ale zapuštěné v jazyce a v jeho nedostatečnosti. Koncentrovaný závěr pak shrne tento aspekt a filozofický význam Mutisovy lyriky (kterou můžeme označit Pazovým výrazem „vstup do bytí“).

Diplomová práce je napsána kultivovaným odborným jazykem a pečlivě zredigována, redakčních úprav by bylo zapotřebí málo (Odysseus, zda-li); terminologie je zažitá, ojediněle zakolísá („beletrie“ jako protipól lyriky, pro „básně prozaického charakteru“ neuzívá termín „báseň v próze“).

Překlad celé Mutisovy sbírky *Reseña de los Hospitales de Ultramar*, uvedený na konci diplomové práce, autorka právem chápe jako její nedílnou součást. Domnívám se, že překlad se zdařil, působí vskutku jako poezie: vystihuje zvláštní ladění Mutisovy lyriky, se smyslem pro rytmus jazyka. Doporučovala bych jeho publikaci.

Lucie Moučková napsala vyzrálou a múzickou práci, která zcela splňuje nároky na diplomovou práci. Doporučuji ji k obhajobě.



Anna Housková

19. května 2010